

Naše sp. zn. / č.j.

OÚPSŘ 176/2008

VYPRAVENO dne :

13 - 11 - 2008

V Liberci dne:

7. listopadu 2008

Přílohy: Rozhodnutí nabylo právní moci dne:

14. 11. 2008

Datum vyznačení:

25. 11. 2008

Obdrží do vlastních rukou :

1. ČEFOS s.r.o. Větrov 3281, 464 01 Frýdlant
2. [redacted]

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Libereckého kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu, jako správní orgán věcně a místně příslušný podle ust. § 67, odst. 1, písm.a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích v platném znění, § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004, správní řád v platném znění (dále jen správní řád), přezkoumal na podkladě odvolání účastníků řízení [redacted]

[redacted] podaného v zastoupení [redacted] rozhodnutí Městského úřadu ve Frýdlantu, odboru stavebního úřadu a zvláštního prostředí (dále jen „stavební úřad“) ze dne 14. května 2008, č.j. 439/2006/OSUZP/17/Pr-0065 a dle ust. § 90 odst. 5 správního řádu rozhodl takto :

odvolání účastníků řízení [redacted]

[redacted] v zastoupení [redacted]

z a m í t á

a

rozhodnutí Městského úřadu ve Frýdlantě, odboru územního plánování a stavebního řádu (dále jen „vyvlastňovací úřad“), vydané dne 14. května 2008, č.j. 439/2006/OSUZP/17/Pr – 0065, který jako příslušný správní orgán podle ust. § 15 odst. 1 písm. a) a § 16 odst. 1 zákona č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (dále jen „zákon o vyvlastnění“) a na podkladě žádosti společnosti ČEFOS s.r.o. IČ: 25047507, se sídlem Větrov 3281, 464 01 Frýdlant ze dne 15. 12. 2005 (dále jen „vyvlastnitel“) rozhodl dle ust. § 24 odst. 2 zákona o vyvlastnění pozemků v k.ú. a obci [redacted] p.č. [redacted]-trvalý travní porost o výměře 738 m², p.č. [redacted]-trvalý travní porost o výměře 68 m², část p.č. [redacted]-trvalý travní porost o výměře 3601 m², zakreslený v geometrickém plánu č.1631-1060/2005 [redacted] ze dne 7.4. 2005, nově

označený par.č. [redacted] a část parc.č. [redacted] ostatní plocha o výměře 348 m², zakreslený v geometrickém plánu č. 1631-1060/2005 [redacted] ze dne 7.4. 2005, nově označený parc. č. [redacted], zapsané v katastru nemovitostí u [redacted], Katastrálního pracoviště [redacted], jejichž spoluvlastníky jsou [redacted] [redacted], jednou polovinou a [redacted] [redacted] oba bytem [redacted] [redacted], jednou polovinou (dále jen „vyvlastňovaný“) tak, že se vyvlastňují tj., že se odnímá vlastnické právo vyvlastňovaného k uvedeným pozemkům ve prospěch vyvlastnítele tj. společnost ČEFOS s.r.o., IČ: 25047507 pro účel uskutečnění veřejně prospěšné stavby - technického zařízení- komplexní realizace hlavní skládky TDO v lomu Větrov

potvrzuje

Odůvodnění :

Rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci sp. zn. 59 Ca 107/2006-47, ze dne 29.6. 2007 bylo zrušeno rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu (dále jen „odvolací orgán“) ze dne 23.6. 2006, sp. zn. OÚPSŘ 78/2006 v části, ve které ponechává ostatní části výroku rozhodnutí prvoinstančního vyvlastňovacího úřadu ze dne 13.2. 2006, č.j. 439/2006/OSUZP/3/Pr-0040 beze změny a věc v této části byla vrácena odvolacímu orgánu k dalšímu řízení. V části výroku, ve které rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu změnilo výrok rozhodnutí vyvlastňovacího úřadu ze dne 13.2. 2006, týkající se náhrady za vyvlastnění krajský soud vyslovil, že otázka vyvlastnění, resp. stanovení náhrady za vyvlastněné pozemky je otázkou soukromoprávní, a tudíž o ni nemůže být rozhodováno před správním soudem, nýbrž před soudem civilním. Z tohoto důvodu proto žalobu odvolatelů napadající nesprávnou výši náhrady za vyvlastněné pozemky odmítl. Tato skutečnost pak znamená, že odvolacímu orgánu byla ve výroku rozhodnutí o odvolání krajským soudem zrušena pouze část výroku týkající se vlastního předmětu vyvlastnění tj. vyvlastňovaných pozemků ve vlastnictví odvolatelů vyvlastňovaných za účelem zřízení veřejně prospěšné stavby technického zařízení – komplexní realizace hlavní skládky TDO v bývalém lomu Větrov a proto výrok rozhodnutí v části náhrady za vyvlastnění i nadále zůstává v platnosti a je v právní moci.

Důvodem zrušení výše zmíněné části výroku rozhodnutí o odvolání ze dne 23.6. 2006 bylo konstatování soudu, že odvolací orgán pochybil, když nevyhodnotil otázku veřejného zájmu ve vyvlastňovacím řízení jako samostatnou podmínku vyvlastnění výše uvedených pozemků ve vlastnictví odvolatelů. Podle názoru soudu nelze pojem veřejného zájmu na vyvlastnění vyčerpávat odkazem na účel vyvlastnění a to dokonce ani souhrnem všech podmínek vyvlastnění podmiňujících. Stavební zákon s veřejným zájmem počítá jako se samostatnou podmínkou, pro kterou je vyvlastňováno a která musí být ve vyvlastňovacím řízení prokázána. Veřejný zájem je proto nutné prokazovat podobně, jako je třeba prokazovat ostatní podmínky vyvlastnění, tedy nikoli jejich prostřednictvím, jak to učinil jak stavební úřad, tak posléze též odvolací orgán.

Tato skutečnost pak znamenala, že předmětná věc se dostala do polohy, kdy bylo vyvlastňovacím úřadem vydáno rozhodnutí, které je v části náhrady za vyvlastnění pozemků ve vlastnictví odvolatelů platné a pravomocné, avšak v části týkající se vlastního předmětu vyvlastnění, tj. vyvlastňovaných pozemků ve vlastnictví odvolatelů vyvlastňovaných za účelem zřízení veřejně prospěšné stavby technického zařízení – komplexní realizace hlavní skládky TDO v bývalém lomu Větrov zůstal výrok v důsledku jeho zrušení soudem nadále napaden odvoláním

Krajský úřad Libereckého kraje

U Jezu 642/2a • 461 80 Liberec 2 • tel.: +420 485 226 111 • fax: +420 485 226 459
e-mail: oupsr@kraj-lbc.cz • www.kraj-lbc.cz • IČ: 70891508

obou výše zmíněných odvolatelů a proto bylo nutné o něm znovu rozhodnout a to jedním ze způsobů uvedených v ust. § 90 správního řádu s tím, že odvolací orgán po posouzení předmětné věci vydal dne 28.12. 2007 pod sp. zn. OÚPSŘ 302/2007-rozh. rozhodnutí, kterým zrušil odvoláním napadené rozhodnutí vyvlastňovacího úřadu ze dne 13. února 2006, č.j. 439/2006/OSUZP/3/Pr-0040 a věc vrátil správnímu orgánu k novému projednání, v odůvodnění rozhodnutí pak odvolací orgán v souladu s právním názorem soudu vysloveným v rozsudku ze dne 29.6. 2007 vyslovil právní názor jak má správní orgán v novém projednání pokračovat.

K tomuto je třeba poznamenat, že dne 1.1. 2007 nabyl účinnosti zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“), který v ust. § 190 odst. 3 písm. d) stanoví, že řízení o vyvlastnění zahájena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle zvláštního předpisu, kterým je již výše zmíněný zákon o vyvlastnění. Ten pak v ust. § 31 stanoví, že žádosti o vyvlastnění, o nichž bylo řízení zahájeno přede dnem účinnosti tohoto zákona a dosud nebylo pravomocně skončeno, se projednají a rozhodnou podle právní úpravy účinné ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona tj. od 1.1. 2007. Jedinou výjimkou z této úpravy je skutečnost, že v projednání žádosti o vyvlastnění se neuplatní povinnost vyvlastnítele stanovená v ust. § 5 odst. 1, tj. učinit vše pro to, aby vyvlastňovanému byl po dobu nejméně 6 měsíců znám účel vyvlastnění stanovený zvláštním zákonem. S ohledem na uvedené proto vyvlastňovací úřad po zrušení rozhodnutí ze dne 13. února 2006 odvolacím orgánem vedl vyvlastňovací řízení již dle zákona o vyvlastnění s tím, že ust. § 5 odst. 1 se v tomto řízení neuplatnilo.

Vyvlastňovací úřad písemností ze dne 5.3. 2008 oznámil s dostatečným předstihem účastníkům řízení pokračování vyvlastňovacího řízení, kdy současně v souladu se zákonem o vyvlastnění k projednání žádosti nařídil ústní jednání na den 21.4. 2008. Vyvlastňovací úřad zároveň účastníky informoval o možnosti seznámení se s žádostí a dalšími podklady, včetně možnosti uplatnění námitek a to nejpozději při ústním jednání, s upozorněním, že k pozdějším podaným námitkám nebude přihlédnuto. V daném případě jde o koncentraci vyvlastňovacího řízení, kdy účastníci jsou oprávněni vznášet své námítky avšak pouze k určitému času. Ve spise je dále založena plná moc ze dne 12. 3. 2008, kterou vyvlastňovací úřad obdržel dne 17.3. 2008 a ve které odvolatelé udělili plnou moc právnímu zástupci, [redacted]. Tato skutečnost pak pro vedené vyvlastňovací řízení znamenala, že vyvlastňovací úřad byl povinen dále jednat s tímto právním zástupcem. K oznámenému vyvlastňovacímu řízení se písemností ze dne 10.4. 2008 vyjádřil právě zmíněný právní zástupce odvolatelů, ve které současně informoval vyvlastňovací úřad, že se ústního projednání nikdo z odvolatelů ani on sám nezúčastní a proto k tomuto ústnímu projednání posílá písemné vyjádření. O proběhlém ústním projednání byl sepsán protokol dne 21.4. 2008 a tento je součástí spisu. Z tohoto protokolu pak vyplývá, že se zasláným vyjádřením odvolatelů byli všichni zúčastnění seznámeni. Na toto vyjádření rovněž reaguje vyvlastňovací úřad ve svém rozhodnutí, kde jeho obsah uvádí a kdy se s každým bodem vyjádření, popř. souborem bodů obsáhle vypořádává. Následně po proběhlém ústním jednání, posouzení shromážděných podkladů a s ohledem na právní názor vyslovený soudem a odvolacím orgánem bylo dne 14. května 2008 pod č.j. 439/2006/OSUZP/17/Pr – 0065 vydáno rozhodnutí.

Proti tomuto rozhodnutí vyvlastňovacího úřadu se odvoláním ze dne 6. června 2008, které vyvlastňovací úřad obdržel dne 9.6. 2008 odvolali [redacted] v zastoupení advokáta [redacted] (dále jen „odvolatelé“). Plná moc ze dne 12. března 2008.

Předně je třeba uvést, že odvolání je z hlediska svého obsahu téměř až na nějaké podrobnosti reagující na skutečnosti uvedené v odvolání napadeném rozhodnutí totožné s obsahem již výše

zmíněného vyjádření k oznámení o pokračování vyvlastňovacího řízení ze dne 10. dubna 2008 a tyto lze shrnout následovně:

- Odvolatelé jsou přesvědčeni o tom, že vyvlastňovací úřad porušuje Listinu základních práv a svobod, a to konkr. v článku 11 odst. 4, podle kterého vyvlastnění nebo nucené omezení vlastnického práva je možné ve veřejném zájmu, a to na základě zákona a za náhradu. Odvolatelé jsou přesvědčeni, že k vyvlastnění jejich pozemků nedochází ve veřejném zájmu, když subjekt, v jehož prospěch se vyvlastňuje je soukromou právnickou osobou, která hodlá vyvlastňované pozemky používat čistě k soukromým účelům a to k podnikání za účelem dosažení zisku. Na této skutečnosti pak nemůže nic změnit ani skutečnost tvrzená vyvlastňovacím úřadem, že skládka má sloužit pro širokou svozovou oblast. V návaznosti na porušení ústavního principu pak dochází též k porušení ust. § 128 odst. 1 o.z., podle kterého lze ve veřejném zájmu věc vyvlastnit nebo vlastnické právo omezit, nelze-li dosáhnout účelu jinak, a to na základě zákona, jen pro tento účel a za náhradu. Odvolatelé jsou kromě názoru, že k vyvlastnění nedochází ve veřejném zájmu přesvědčeni, že vyvlastňovací úřad vůbec nezkoumal, zda lze požadovaného účelu dosáhnout i jinak. Odvolatelé v této souvislosti poukazují, že několikrát upozorňovali vyvlastňovací úřad, že pro účely skládky není nutný úplný převod pozemků na vyvlastnítele, neboť dle jejich názoru by postačovalo užívání pozemků na základě uzavřené nájemní smlouvy.

K tomu odvolací orgán uvádí následující:

Odvolací orgán v rámci přezkoumání na rozdíl od odvolatelů dospěl k závěru, že vyvlastňovací úřad v řízení vyčerpávajícím způsobem veřejný zájem jasně formuloval a z této formulace je zjevné, že veřejný zájem hodnotově převažuje nad soukromým zájmem na ochraně vlastnictví pozemků odvolatelů. Tato skutečnost pak znamená, že vyvlastňovací úřad existenci veřejného zájmu prostřednictvím realizace předmětné veřejnospěšné stavby v odůvodnění rozhodnutí zdůvodnil a obhájil. Odvolací orgán se s tímto obsáhlým a vyčerpávajícím posouzením včetně posouzení a vyhodnocení dalších zákonných podmínek pro vyvlastnění zcela ztotožňuje a proto v tomto směru zcela odkazuje na toto posouzení uvedené na str. 5 -11 odvoláním napadeného rozhodnutí ze dne 14. 5. 2008. Námitku odvolatelů směřující k povaze vyvlastnítele (tj. právnické osobě) a s tím souvisejícím vnímáním veřejného zájmu je nutné odmítnout, neboť nemá oporu ani v nové právní úpravě zákona o vyvlastnění uvedené v ust. § 2 písm. c), dle které zákon, stejně jako tomu bylo v předchozí úpravě, neomezuje realizaci účelu vyvlastnění pouze na určité subjekty a kdy veřejný zájem se neposuzuje podle subjektu, který má provést účel vyvlastnění, ale podle záměru, tj. zda realizace konkrétní stavby je ve veřejném zájmu, tj. přináší obecný prospěch. Ostatně touto námitkou se rovněž již soud zabýval s tím, že ji odmítl z důvodu, kdy nelze, jak to činí odvolatelé, aby spojovali jedno z kritérií pro možné vyvlastnění (veřejný zájem) s povahou navrhovatele, neboť takto odvolateli vnímaný veřejný zájem nemá oporu v právní úpravě vyvlastnění. Dle vysloveného závěru soudu je podstatný účel vyvlastnění a nikoliv právní forma vyvlastnítele (navrhovatele).

Vyvlastňovací orgán se v odůvodnění svého rozhodnutí rovněž podrobně a obsáhle zabýval nezbytným rozsahem vyvlastnění, který je nezbytný k dosažení účelu vyvlastnění stanovený stavebním zákonem ve smyslu ust. § 4 zákona o vyvlastnění a to jak v rovině intenzity zásahu do vlastnického práva, která může dosáhnout jen takového stupně, který postačuje k realizaci uvedeného účelu, kdy v posuzované věci, resp. z napadeného rozhodnutí vyplývá, že vyvlastňovací úřad se otázkou nezbytnosti vyvlastnění zabýval, když konstatoval, že přechod práv je nutný, neboť po uzavření skládky je nutná péče o skládku,

kteřá znemožňuje řádné užívání předmětných pozemků. Vyvlastňovací úřad se rovněž zabýval též druhou rovinou podmínky přiměřenosti, která se týká kvantity-velikosti vyvlastňovaného pozemku, kdy v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl proč je nutné odejmout vlastnictví vyvlastňovaných k pozemkům o stanovené velikosti a proč nelze vlastnické právo odvolatelů pouze omezit. K tomu je zapotřebí poznamenat, že sám soud v rámci svého soudního přezkumu dnes již zrušeného rozhodnutí o vyvlastnění posouzení otázky nezbytnosti vyvlastnění vyvlastňovacím úřadem nezpochybnil a kdy naopak uvedl, že se jí vyvlastňovací úřad zabýval a dostatečně ji odůvodnil a proto tuto žalobní námitku posoudil jako nedůvodnou. S ohledem na uvedené proto odvolací orgán musí námitku odvolatelů jako nedůvodnou zamítnout.

- Ze stejných názorů dochází dle názoru odvolatelů též k porušení ust. § 108 odst. 2 stavebního zákona, podle kterého lze vyvlastnit ve veřejném zájmu pro veřejně prospěšné stavby podle schválené územně plánovací dokumentace. V této souvislosti pak poukazují, že sám vyvlastňovací úřad ve svém rozhodnutí uvádí, že skládka sice není ve stavebním zákoně vysloveně uvedena jako stavba ve veřejném zájmu, avšak že ji lze srovnat s takovými stavbami jako je kanalizace, čistírna odpadních vod, trafostanice apod. S tímto názorem však odvolatelé nemohou souhlasit, neboť tyto uvedené stavby veřejného charakteru jsou z hlediska svého umístění limitovány místem, ve kterém musí být zřízeny v zájmu obsluhy měst, obcí a jejich částí. Skládka odpadů dle názoru odvolatelů není svým umístěním determinována a proto může být zbudována na kterémkoliv jiném místě, neboť se počítá, že odpad do ni bude svážen. Pokud tedy Městský úřad přijal rozhodnutí, že vybuduje, nebo že zajistí vybudování veřejné skládky pro širší svozovou oblast, mohl a měl takovou stavbu lokalizovat na pozemky, které jsou ve vlastnictví veřejnoprávních subjektů a nikoliv na pozemky vyvlastnitelů. Odvolatelé na základě uvedeného dospívají k závěru, že nevidí žádnou opodstatněnou proporcionalitu mezi použitými prostředky a sledovanými cíli, má-li být cílem vybudování veřejné skládky provozované soukromým podnikatelským subjektem, který bude dosahovat nemalých zisků a má-li být prostředkem dosažení tohoto cíle odejmutí vlastnického práva k pozemkům. Na této věci se dle názorů odvolatelů nic nezměnilo ani přijetím nového zákona o vyvlastnění, v jehož §3 odst. 1 se rovněž uvádí, že podmínkou pro vyvlastnění je, že veřejný zájem na dosažení účelu vyvlastnění převažuje nad zachováním práv vyvlastňovaného. Rovněž tento zákon předpokládá, že cíle vyvlastnění lze dosáhnout i jinak, např. dohodou nebo jiným vhodným způsobem.

K tomuto odvolací orgán uvádí následující:

Předně je třeba uvést na pravou míru skutečnost, že o záměru umístit předmětnou stavbu v daném území rozhodli zastupitelé města Frýdlantu, když dne 29.1. 1998 svým usnesením č. 1-98 a vyhláškou Města Frýdlantu č 16/2/98 o závazné části Územního plánu sídelního útvaru Frýdlant, kde pod bodem č. 13 je vyhlášena stavba komplexní realizace hlavní skládky TDO v lomu Větrov jako veřejně prospěšná, schválili Územní plán sídelního útvaru Frýdlant. Tedy nikoliv úředníci městského úřadu Frýdlant ale zastupitelé města Frýdlant rozhodli o možnosti zástavby daného území předmětnou stavbou s tím, že územní plán je v části vymezené závazné části včetně vymezených veřejně prospěšných staveb, mezi kterými je právě zmíněna stavba skládky TDO v lomu Větrov, závazný pro jakékoliv další rozhodování v území a nelze se od něho odklonit. Tato závaznost byla také posléze akceptována v následném územním řízení o umístění I. etapy předmětné stavby, na kterou byla vydána následná povolující rozhodnutí a ta byla již naplněna a proto v rámci této I. etapy se již skládkuje a kdy na realizaci II. a III. etapy stavby bylo na pozemky ve vlastnictví odvolatelů, které jsou předmětem vyvlastnění, po proběhlém územním řízení a po

posouzení všech zákonných hledisek stanovených ve stavebním zákoně pro umístění stavby, vydáno Městským úřadem ve Frýdlantu, odborem stavebního úřadu a životního prostředí dne 7.3. 2005 pod č.j. 1718/2004/OSUZP/8/Pr-Ú 012 územní rozhodnutí, které nabylo právní moci dne 28.3. 2006. Z toho co bylo uvedeno tedy vyplývá, že požadavek na soulad s cíli a záměry územního plánování byl naplněn, neboť výše zmíněná územní rozhodnutí je nutné posoudit za nástroj územního plánování, jejichž prostřednictvím se již konkrétně realizuje územní záměr v území nastavený výše uvedeným územním plánem a to na konkrétních pozemcích. Umístění předmětné stavby na pozemcích stanovených v citovaném územním rozhodnutí pro II. a III. etapu bylo stejně jako u I. etapy dále ještě potvrzeno tím, že účel vyvlastnění byl zahrnut do schválené územně plánovací dokumentace, jak je výše uvedeno. Pokud jde o znovu se opakující námitku napadající absenci veřejného zájmu pro stanovený účel vyvlastnění, tj. pro veřejně prospěšnou předmětnou stavbu, pak odvolací orgán odkazuje na již uvedené odůvodnění u předchozí bodu.

- Odvolatelé na základě jimi zhodnocené platné právní úpravy a jejím porovnáním se skutkovým stavem dospívají k závěru, že předmětnou skládku nelze v žádném případě považovat za veřejně prospěšnou stavbu. Odvolatelé opětovně k tomuto uvádí, že tím, že skládku bude provozovat soukromá společnost ČEFOS s.r.o. nemůže se jednat o veřejný zájem na jejím zbudování a proto nemohou souhlasit s tím, že v posuzované věci město může jakoukoliv stavbu ve svém územím obvodu zařadit do kategorie veřejně prospěšné stavby a jako takovou ji zařadit do územního plánu a vytvořit tak legitimní prostor pro investora takové stavby, aby pozemky, na kterých má stavba stát, byly vyvlastněny. Odvolatelé takový postup vnímají za libovůli a zejména za jednostrannou podporu zájmů podnikatelských subjektů, které se dle názorů odvolatelů snaží pod záminkou veřejné prospěšnosti svých investic prosazovat své investiční záměry do územních plánů na úkor vlastníků pozemků. K samotné skládce odvolatelé uvádí, že jde o investici s vysokou návratností, kdy však dle názoru odvolatelů nejde o skládku komunálního odpadu, která by měla sloužit městu a jeho občanům, nýbrž o skládku komerční, na které budou za tržních podmínek skladovány odpady různých kategorií a z různých míst.

K tomuto odvolací orgán uvádí následující:

Odvolatel v této námitce opětovně polemizuje s vymezením předmětné stavby jako veřejně prospěšné stavby s tím, že stejně jako u prvního bodu spojuje účel užívání s povahou vyvlastnítele se svým závěrem, že se nemůže jednat o veřejně prospěšnou stavbu, pokud ji má provozovat soukromá společnost, tj. vyvlastnitel. Jak již bylo výše uvedeno, vyvlastňovací řízení bylo započato podle dnes již zrušeného stavebního zákona z.č.50/1976 Sb., kdy v souvislosti s rovněž již zmíněným novým stavebním zákonem č.183/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, konkr. jeho ust. § 190 odst. 3 písm. d) se vyvlastňovací řízení dokončí již podle tohoto nového zákona. S ohledem na uvedené bylo proto nutné se zabývat otázkou, zda účel pro vyvlastnění tj. pro vymezenou veřejně prospěšnou předmětnou stavbou dále trvá, kdy odpověď na tuto otázku lze nalézt a to v ust. § 170 odst. 1 písm. a) z.č. 183/2006 Sb. Dle tohoto ustanovení lze stejně jako v dnes již zrušeném stavebním zákoně práva k pozemku potřebná pro uskutečnění staveb podle citovaného zákona odejmout nebo omezit, jsou-li vymezeny ve vydané územně plánovací dokumentaci a jde-li o veřejně prospěšnou stavbu dopravní a technické infrastruktury, včetně plochy nezbytné k zajištění její výstavby a řádného užívání pro stanovený účel. Jak je již výše uvedeno jde o vyvlastnění pro uskutečnění skládky odpadu TDO v bývalém lomu Větrov vymezené v územním plánu jako veřejně prospěšná stavba, která z hlediska účelu užívání spadá dle vymezených pojmů uvedených ve stavebním zákoně, konkr. v ust. § 2 odst. 1 písm. k) bod

2. pod technickou infrastrukturu, kterou jsou vedení a stavby s nimi související zařízení technického vybavení, například vodovody, vodojemy, kanalizace, čistírny odpadních vod, **stavby a zařízení pro nakládání s odpady**, trafostanice atd, jak je uvedeno ve výčtu tohoto ustanovení. Z tohoto výčtu tedy vyplývá, že stejně jako u dřívější úpravy bylo možné vyvlastnit pro účel stavby a zařízení pro nakládání s odpady vymezené v územním plánu jako veřejně prospěšná stavba, tak je možné vyvlastnit i podle současné platné právní úpravy uvedené v novém stavebním zákoně pro účel, tj. stavbu a zařízení skládky vymezené jako veřejně prospěšná stavba v územním plánu vyvlastnit. Tato uvedená skutečnost pak znamená, že se nelze ztotožnit s tvrzením odvolatelů, že vyvlastnění pro daný účel není ze stavebního zákona možné.

- Ve zbývající části odvolání odvolatelé polemizují s výši náhrady za vyvlastnění stanovené vyvlastňovacím úřadem.

K tomuto odvolací orgán uvádí následující:

Vzhledem k tomu, kdy jak je výše uvedeno, nebyl výrok o náhradě za vyvlastnění soudem zrušen, zůstává výrok o náhradě za vyvlastnění nadále platný a proto nemohl a ani nebyl předmětem rozhodnutí vyvlastňovacího úřadu a z tohoto důvodu nemohl být ani předmětem zkoumání odvolacím orgánem. S ohledem na uvedené je proto nutné jakékoliv námitky směřující k výroku o náhradě za vyvlastnění považovat za irelevantní a proto se jimi odvolací orgán dále již nebude zabývat.

Odvolatelé v samém závěru svého odvolání uvádí, že z důvodů v odvolání uvedených nesouhlasí s vyvlastněním svých pozemků a požadují na odvolacím orgánu aby návrh vyvlastnitelů zamítl s tím, že pokud k vyvlastnění dojde požadují aby jim byla za jejich pozemky vyplacena náhrada ve výši 20 milionů Kč.

Odvolací orgán nejprve posoudil, zda jsou naplněny podmínky řádně podaného odvolání, pokud jde o jeho přípustnost a včasnost. Bylo zjištěno, že odvolání bylo podáno oprávněným subjektem ve smyslu ust. § 81 odst. 1 a ust. § 83 správního řádu, bylo podáno včas, je proto přípustné a je možné o něm rozhodnout jedním ze stanovených způsobů uvedených v ust. § 90 správního řádu.

Odvolací orgán přezkoumal soulad odvoláním napadeného rozhodnutí s právními předpisy, kdy správnost napadeného rozhodnutí se přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží, kdy tímto postupem není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.

K postoupenému odvolání, včetně postoupenému spisu (postoupeno vyvlastňovacím úřadem, včetně jeho vyjádření dne 27.8. 2008) je nutné zmínit, že součástí postoupeného spisu byla též listina ze dne 25.6. 2008, kterou se vyvlastnitel vyjadřoval k podanému odvolání odvolatelů a ve které současně zmínil, že v současné době byla vyvlastnitelem vůči odvolatelům učiněna nabídka dosáhnout cíle vyvlastnění smírnou cestou s co nejnižší újmou na vlastnických právech odvolatelů a to způsobem navrhované výměny vyvlastňovaných pozemků za pozemky ve vlastnictví vyvlastnitelů a to dokonce nabídkou dvojnásobné výměry oproti dotčeným pozemkům odvolatelů. Odvolací orgán tuto skutečnost posoudil za otázku od jejíhož vyřešení závisí rozhodnutí ve věci,

kdy je zapotřebí vždy upřednostňovat vyřešení věci smírnou cestou, tj. dohodou oproti cestě formou mocenského zásahu tj. rozhodnutí o vyvlastnění. Na základě tohoto vyhodnocení proto odvolací orgán přerušil usnesením ze dne 18. července 2008, č.j. OÚPSŘ 176/2008-328.usn. odvolací řízení v předmětné věci a to do vyřešení předběžné otázky spočívající ve skutečnosti zda dojde či nikoliv k dohodě o vyvlastnění. Následně dne 5.8. 2008 odvolací orgán obdržel od vyvlastnítele písemnost, ve které je uvedeno, že k dohodě o vypořádání pozemků mezi vyvlastnítelem a odvolatelem nedošlo. Tato skutečnost pak znamenala, že bylo možné v řízení pokračovat a ve věci po provedeném přezkoumání rozhodnutí vyvlastňovacího úřadu v rámci odvolacího řízení rozhodnout. K samotnému přezkoumání je pak nutné zejména zmínit, že odvolací orgán se především zaměřil na skutečnost, zda vyvlastňovací úřad se při svém novém rozhodnutí řídil právním názorem vysloveným soudem a následně též odvolacím orgánem, kdy pochopitelně nebylo možné odhlédnout ani od posouzení zda i jinak vyvlastňovací úřad postupoval v souladu s již zmíněným zákonem o vyvlastnění a to jak v rovině procesní tak rovněž v rovině meritorní.

Jak je již výše uvedeno bylo v rámci soudního přezkumu soudem vytýkáno, že jak vyvlastňovací úřad tak posléze též odvolací orgán v rámci jím vedených řízení pochybili, když nevyhodnotili otázku veřejného zájmu ve vyvlastňovacím řízení jako samostatnou podmínku vyvlastnění pozemku ve spoluvlastnictví vyvlastňovaných, kdy podle názoru soudu nelze pojem veřejného zájmu na vyvlastnění vyčerpávat pouhým odkazem na účel vyvlastnění a to dokonce ani souhrnem všech podmínek vyvlastnění podmiňujících. Vzhledem k tomu, kdy stavební zákon s veřejným zájmem počítá jako se samostatnou podmínkou, pro kterou je vyvlastňováno, musí být ve vyvlastňovacím řízení prokázán podobně, jako je třeba prokazovat ostatní podmínky vyvlastnění.

Na základě uvedeného proto odvolací orgán zkoumal zda stavební úřad toto soudem vytýkané pochybení odstranil a v rámci svého zkoumání dospěl k závěru, že tomu tak bylo. Především je nutné uvést, že stavební úřad ve vyvlastňovacím řízení zkoumal, zda jsou naplněny veškeré zákonné podmínky pro vyvlastnění pozemků vyvlastňovaných což vyplývá z obsáhlého odůvodnění, ve kterém jsou podrobně vyhodnoceny veškeré podmínky pro vyvlastnění, včetně soudem vytýkané absence vyhodnocení samostatného posouzení veřejného zájmu na vyvlastnění, ze všech hledisek tj. jak z hlediska potřeb regionu, jehož se předmětná veřejnoprosspěšná stavba týká, tak rovněž z hlediska společensky negativních důsledků toho, kdyby k této stavbě v daném území nedošlo. V odůvodnění tohoto rozhodnutí je vyčerpávajícím způsobem veřejný zájem jasně formulován a z této formulace je zjevné, že veřejný zájem hodnotově převažuje nad soukromým zájmem na ochraně vlastnictví pozemků vyvlastnitelů. Tato skutečnost pak znamená, že vyvlastňovací úřad existenci veřejného zájmu prostřednictvím realizace předmětné veřejnoprosspěšné stavby v odůvodnění rozhodnutí zdůvodnil a obhájil. Odvolací orgán se s tímto obsáhlým a vyčerpávajícím posouzením včetně posouzení a vyhodnocení dalších zákonných podmínek pro vyvlastnění zcela ztotožňuje, a proto nepovažuje za nutné v rámci odůvodnění rozhodnutí o odvolání se k tomuto posouzení, jakkoliv dále blíže vyjadřovat, neboť by z hlediska svého vyjádření pouze deklaroval skutečnosti, které jsou uvedeny v odůvodnění odvoláním napadeného rozhodnutí a proto v tomto směru zcela odkazuje na toto posouzení uvedené na str. 5 - 14 odvoláním napadeného rozhodnutí ze dne 14. 5. 2008.

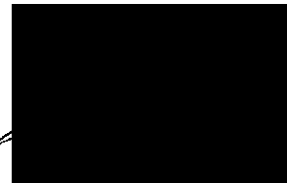
Pro odvolací orgán je v tomto směru určující že v odůvodnění odvoláním napadeného rozhodnutí jsou veškeré zákonné podmínky pro vyvlastnění, včetně stěžejního prokázání veřejného zájmu na vyvlastnění, uvedené v ust. § 3 zákona o vyvlastnění detailně prokázány a dále, že je rovněž prokázáno, že v případě předmětné stavby se jedná o veřejně prospěšnou stavbu, u které jsou splněna všechna 4 kritéria (jedná se o stavbu určenou pro veřejně prospěšné technické vybavení území podporující jeho rozvoj a ochranu životního prostředí, tato stavba je jako veřejně prospěšná stavba vymezena v závazné části územně plánovací dokumentace a jedná se o stavbu novou). Dále

pro odvolací orgán je rovněž zásadní, že vyvlastňovací orgán se v odůvodnění rozhodnutí podrobně a obsáhle zabýval nezbytným rozsahem vyvlastnění, který je nezbytný k dosažení účelu vyvlastnění stanoveným stavebním zákonem, viz ust. § 4 zákona o vyvlastnění a to jak v rovině intenzity zásahu do vlastnického práva, která může dosáhnout jen takového stupně, který postačuje k realizaci uvedeného účelu, kdy v posuzované věci, resp. z napadeného rozhodnutí vyplývá, že vyvlastňovací úřad se otázkou nezbytnosti vyvlastnění zabýval, když konstatoval, že přechod práv je nutný, neboť po uzavření skládky je nutná péče o skládku, která znemožňuje řádné užívání předmětných pozemků. Vyvlastňovací úřad se rovněž zabýval též druhou rovinou podmínky přiměřenosti, která se týká kvantity-velikosti vyvlastňovaného pozemku, kdy v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl proč je nutné odejmout vlastnictví vyvlastňovaných k pozemkům o stanovené velikosti. K tomu je zapotřebí poznamenat, že sám soud v rámci svého soudního přezkumu dnes již zrušeného rozhodnutí o vyvlastnění posouzení otázky nezbytnosti vyvlastnění vyvlastňovacím úřadem nezpochybnil a kdy naopak uvedl, že se jí vyvlastňovací úřad zabýval a dostatečně ji odůvodnil a proto tuto žalobní námitku posoudil jako nedůvodnou. V neposlední řadě se rovněž vyvlastňovací úřad zabýval povinností uvedenou v ust. § 5 zákona a dospěl k závěru, že vyvlastnitel prokázal, že pokus o získání vlastnického práva k předmětným pozemkům dohodou byl bezvýsledný. Jako důkaz o tom připojil k návrhu na vyvlastnění kopie doporučeně a do vlastních rukou zasláných výzev (včetně poštovních dokladů) k uzavření dohody a kopii doporučeně a do vlastních rukou zasláné výzvy k uzavření dohody o převodu vlastnictví, obsahující požadavek navrhovatele, důvody, návrh kupní ceny a upozornění, že pokud spoluvlastníci pozemků na tuto výzvu neodpoví do 30 dnů ode dne jejího doručení, má se za to, že dohodu odmítají, a dále prohlášení, že v této lhůtě neobdržel na svou výzvu odpověď a tudíž k převodu vlastnického práva nedošlo. Cíle vyvlastnění tedy nebylo možno dosáhnout dohodou. K citovanému ust. § 5 zákona o vyvlastnění pak vyvlastňovací úřad uvedl, že dne 1.1.2007 nabyl účinnosti zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nový stavební zákon“), kde dle ust. § 190 odst. 3 písm. d) se řízení o vyvlastnění zahájena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona dokončí podle zvláštního právního předpisu – tj. zákona č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění). V § 31 zákona o vyvlastnění je pak uvedeno, že žádosti na vyvlastnění, o nichž bylo řízení zahájeno přede dnem účinnosti tohoto zákona a dosud nebylo pravomocně skončeno, což je právě posuzovaný případ, se projednají a rozhodnou podle právní úpravy účinné ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona tj. od 1.1.2007. Povinnost vyvlastnitel podle § 5 odst. 1 učinit vše pro to, aby vyvlastňovanému byl po dobu nejméně 6 měsíců znám účel vyvlastnění stanovený zvláštním zákonem, se neuplatní.

S ohledem na uvedené, kdy v postupu vyvlastňovacího úřadu neshledal odvolací orgán pochybení, kdy tento v rámci jim vedeného vyvlastňovacího řízení postupoval rovněž v souladu s právní úpravou vyvlastňovacího řízení a kdy i jinak tento úřad při svém rozhodování vycházel z právního názoru soudu, tak rovněž z právního názoru odvolacího orgánu neshledal odvolací orgán důvod proč by měl vydané rozhodnutí rušit či jakkoliv měnit a proto rozhodl tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno, tj. rozhodnutí o vyvlastnění potvrdil a odvolání odvolatelů zamítl.

Poučení o opravném prostředku :

Proti tomuto rozhodnutí o odvolání se nelze dále odvolat, a proto je konečné (§ 91 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád v platném znění).

RNDr. Kateřina Lauermannová
vedoucí odboru územního plánování
a stavebního řádu

Dále obdrží: Městský úřad Frýdlant, odbor stavebního úřadu a územního plánování, T.G. Masaryka
37, 463 14 Frýdlant
Katastrální úřad pro Liberecký kraj, Katastrální pracoviště Frýdlant, ul. Míru 163, 464
01 Frýdlant (obdrží doporučeně, na doručenkou dle § 19 zák. o vyvlastnění)
vlastní 2x